

- ewentualnie stwierdzenie nieważności decyzji Parlamentu z dnia 30 sierpnia 2019 r. oddalającej jej pierwotny wniosek z dnia 4 kwietnia 2019 r.;
- zasądzenie od strony pozwanej na rzecz strony skarżącej zadośćuczynienia za krzywdę, szacowaną *ex æquo et bono* na kwotę 5 000 EUR;
- zasądzenie od strony pozwanej na rzecz strony skarżącej zwrotu wszystkich poniesionych przez nią kosztów oraz honorariów jej adwokatów.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący błędnej wykładni art. 20 ust. 3 załącznika XIII regulaminu pracowniczego oraz naruszenia zasady ciągłości służby.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia zasad uzasadnionych oczekiwań i praw nabytych.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia prawa do dobrej administracji oraz obowiązku dochowania należytej staranności.

Skarga wniesiona w dniu 4 maja 2020 r. – ClientEarth / Komisja

(Sprawa T-255/20)

(2020/C 247/27)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: ClientEarth AISBL (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: F. Logue, Solicitor, i J. Kenny, Barrister-at-law)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności dorozumianej decyzji Komisji Europejskiej z dnia 26 lutego 2020 r. w sprawie GESTDEM nr 2019/6819 odmawiającej w części uwzględnienia wniosku skarżącej o udzielenie dostępu do akt;
- orzeczenie o kosztach i obciążenie Komisji Europejskiej kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą oraz obciążenie interwenientów ich własnymi kosztami.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczy popełnienia przez Komisję oczywistych błędów w ocenie i naruszenia przez nią prawa, co doprowadziło do błędnego zastosowania wyjątku dotyczącego ochrony procesu podejmowania decyzji (art. 4 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia nr 1049/2001)⁽¹⁾, oraz braku uzasadnienia (art. 296 TFUE), ponieważ:
 - częściowe ujawnienie sekcji 4 protokołu z 79 posiedzenia Komitetu Technicznego ds. Pojazdów Silnikowych, zwołanego w Brukseli w dniu 12 lutego 2019 r. („dokument B”), nie naruszyłyby poważnie żadnego procesu podejmowania decyzji;
 - Komisja nie wykazała, że częściowe ujawnienie sekcji 4 dokumentu B poważnie naruszyłyby proces podejmowania przez nią decyzji.

2. Zarzut drugi dotyczy popełnienia przez Komisję oczywistych błędów w ocenie i naruszenia przez nią prawa, co było powodem błędnego zastosowania kryterium nadrzędnego interesu publicznego przewidzianego w art. 4 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia nr 1049/2001, oraz braku uzasadnienia (art. 296 TFUE).
3. Zarzut trzeci dotyczy naruszenia przez Komisję prawa poprzez oparcie się na wzorze regulaminu wewnętrznego dla komitetów, niemającym zastosowania na podstawie art. 277 TFUE.

(¹) Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. 2001, L 145, s. 43).

Skarga wniesiona w dniu 4 maja 2020 r. – JR/Komisja

(Sprawa T-265/20)

(2020/C 247/28)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: JR (przedstawiciele: L. Levi i A. Champetier, adwokatki)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie niniejszej skargi za dopuszczalną i zasadną;
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji w sprawie odmowy przekazania skarżącej danych osobowych jej dotyczących, podjętych w dniach 28 lutego 2020 r. i 9 kwietnia 2020 r.;
- obciążenie pozwanej całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, naruszenia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. 2018, L 295, s. 39), a w szczególności jego art. 17. Wreszcie, skarżąca twierdzi, że zaskarżone decyzje naruszają prawo podstawowe do dostępu do danych osobowych.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia zasady dobrej administracji, naruszenia rozporządzenia nr 2018/1725, w szczególności jego art. 14 ust. 1 i 2 oraz art. 17 ust. 3.

Skarga wniesiona w dniu 7 maja 2020 r. – JS / SRB

(Sprawa T-270/20)

(2020/C 247/29)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: JS (przedstawiciele: adwokaci L. Levi i A. Champetier)

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB)